

je voz popolnoma razbil. Železniška družba je morala plačati škodo. Poklicali so inženerja družbe, ki je prejel naročilo, da mora za vsako ceno oskrbeti lokomotivo s kako svarilno napravo. Inženjer Stephens je prvi uvedel parno piščal, katero je pozabil oskrbeti s patentom. Celi svet se je oprijel piščalke na paro, a njen iznajditelj je umrl kot siromak.

Prevozni listek.

Iznajdba železniške karte se je rodila iz dejstva, ker posamezni sprevodnik pri

najboljši volji ni mogel ugotoviti, če so že vsi potniki plačali ali ne. Prve prevozne listeke so začeli izdajati na Angleškem leta 1835. Danes lahko kupite na vsakem londonskem kolodvoru 6000 različnih vrst železniških kart. Saj so posebne karte za navadne potnike, za vojake, za kolesa, za pse itd.

Obe omenjeni že 100 let stari iznajdbi sta ostali velikega pomena do danes.

S hribov pod Uršljo goro. Res vse narobe na svetu. Ko se v sv. noči, na najslajši praznik miru in ljubezni, ljudje grizejo in morijo, je tu pri nas celo gad priljezel iz svojega skrivališča, da bi po zgledu ljudi koga oklal. A mu je prav pred menoj nekdo zdrobil glavo in se je še zviljal na cesti pred menoj — na praznik nedolžnih otročičev v letu Gospodovem 1935 (a zdi se mi, da Gospod mora biti sveta sedaj res žalosten, tako je pozabil, da je prinesel svetu — mir!)

Otiški vrh pri Dravogradu. Take mile zime, kakor je letošnja, že dolgo ne pomnimo. Čeprav je naše hribovje visoko, vendar nimamo snega. To je za voznike hud udarec, ker ne morejo voziti, saj si z vozarenjem zaslužijo vsakdanji kruh. Lanoka letina nam je še dobro obrodila, posebno sadjevca smo napravili dosti. Marsikateri kmet bi ga rad prodal, da bi potem lahko plačal svoje dolgove, kakor davke, zavarovalnine in drugo, pa nima nobene cene. Pomagamo si tako, da napravimo takorekoč »domačo ve-

Proti trdi stolici

člrom in katarju v črevih je dobro sredstvo naravna 1275

Franz-Josefova

grenka voda, če se jemlje večkrat na dan.

Ref. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

selico. Tam se zbere nekaj fantov in deklet skupaj, kmet pa jim postreže s pijačo; drugi se pri drugem zberejo itd.; kmet dobi vsaj toliko, da si more kupiti kak kilogram soli ali pa kaj tobaka. Včasih se kajpada primeri, da se najde kak sirovež, ki začne na vse grlo kričati in vpiti tako dolgo, da se razvname prepir in pretep. Pri nekem posestniku so se fantje stegli, da je še prišel nož do besede. Pri drugem kmetu je pa vrtna ograja bolj trpela, ker so jo precej razbili. Upam, da bo ograja kmalu zacelila svoje velike rane.

St. Ij v Slov. goricah. Da se našim volilcem pojasni velika važnost občinskih volitev, ki so za našo novo veliko občino v nedeljo dne 19. (devetnajstega) januarja 1936, se vršijo v nedeljo dne 12. januarja volilni shodi naše nove stranke JRZ: zjutraj po rani sv. maši v Slovenskem domu za vse volilce. Popoldne ob pol dveh v kmetski hiši g. Jožefa Hercog v Selnici za volilce iz Selnice in Ceršaka. Zvečer isti dan pa v gostilni g. Šfilgoj v St. Iju ob šestih za državne nastavitelje, železničarje, penzioniste itd. Na vseh treh shodih govori naš domačin mariborski podžupan g. Franjo Žebot. Vabljeni naši volilci, daj se zanesljivo udeležijo shodov. — Naša kandidatna lista je bila že dne 2. januarja pri sodišču v Mariboru kot prva vložena in sodišče jo je že drugi dan kot popolnoma pravilno potrdilo. Po vsej fari naj gre samo en glas: Vsi bomo volili samo našega poštenega domačina Swaty Karla starejšega. Kdor hoče biti pri zmagovalcih, bo volil Swatyja, a kdor se hoče po volitvah kisto držati, tak pa naj gre z drugimi. Može in fantje, vsi za našo listo, vsi za Swatyja!

Sv. Trojica v Haložah. Božični prazniki. Južno vreme nam je napravilo med prazniki iz prijetnega, suhega saninca pristno haloško blato. Poti do cerkev so bile skrajno neprijetne, a kljub temu je bil obisk službe božje dovoljen. — Nenadni jug je napravil tudi veliko škode. Po strmih hribov so se valile ne samo visoke plasti snega, ampak tudi plazovi zemlje. V Gruškovju na Hrvatovem posestvu je potegnilo daleč v dolino zemlje in dreves, da je zadelalo edino vozno in pešpot do ceste Podlehnik—Krapina; ljudje, ki so šli v cerkev, so se morali vrniti na dom. Posebno veliko škode je napravilo sneževje na novi cesti Sv. Trojica—Sv. Andraž. Vso nasipano zemljo na Trafelovem griču in ovinku je zaneslo v grabo. Se še ne bomo kmalu vozili z avtom po njej!

Sv. Trojica v Haložah. V bolnici v Zagrebu je bila operirana na obeh očeh gospa Vrhovnik, trgovka in gostilničarka pri cerkvi Sv. Trojica. Želimo, da se kmalu povrne zdrava. Trgovina in gostilna je zaprta, ker je tudi mož močno bolan in ne more iz postelje.

Iz Saleške doline. Komasačjska politika JNS veljakov, pač ni mogla kogar hujše zadeti ko škalcane, katerim je bila vzeta samostojna občina samo iz političnih razlogov. Borba za zopetno samostojnost traja skoro že pol leta. Ti veljaki imajo pri nas še vedno neupravičeno večino v občinski upravi ter vztrajno zavlačujejo predloženo prošnjo za zopetno vpostavitve škalske občine in priključitev škalskega šolskega okoliša. Res so škalcani storili malo napako, ker so izpočetka pobrali samo podpise davkoplačevalcev, ter je tako bilo število volilcev prenizko. To napako pa so koj popravili, čim se doznali, da mora podpisati večina vseh volilnih upravičencev, ter predložili županu pred sejo, ki je bila sklicana v ta namen, podpisane pole večine vseh volilnih upravičencev, katerih pa niso hoteli vzeti niti v pretres ter so pomanjkljivost do skrajnosti izkoristili in tako vlogo kot nepopolno zavrnili. Za novo predložene podpisane pole volilnih upravičencev so celo overitev istih odlikovali, tako, da so si škalcani morali overitev podpisanih pol izposlovati od sodišča in nato vložiti popolnoma novo vlogo na merodajno mesto. Za strašilo proti škalcanom so pofovci celo spravili na dan, da bi škalcani v slučaju osamosvojitve morali plačati Din 300.000, kar pomeni, da bi se morali škalcani odkupiti, čeprav

nov je zopet nov člen v verigi rušenja mednarodnih pogodb od strani Italije. Zelo težko so se tudi pregrešili Italijani zoper mednarodno pravo, ker so ob priliki svojega umika zažgali cerkev. Razen naštetega pa nadaljujejo Italijani z iztrebljenjem abesinskega prebivalstva.

Pismo padlega italijanskega oficirja.

Vojni poročevalcev Spencer Price objavlja pismo svojega prijatelja Petra, ki je bil italijanski častnik pri 3. askarskem polku. Padel je v bitki pri Abbi Addi 22. dec. Dobil je od Abesinca v prsa in treh 15 zabodljajev. Petrovo pismo se glasi: »Od včeraj smo na

Po kakih dvajsetih minutah so prilezli na vrh na Dvornikov dom. Ker so bili vsi v travniku, ni bilo nikogar doma. Marta in Tevž sta spravila očeta gor v izbo, pa sta mu morala dolgo prigovarjati, da je hotel v posteljo. Z žganjem mu je Marta krepko odrgnila noge, dala mu je požirek piti, nato pa naročila, naj počiva in, če le more, naj zaspi — potem jutri ne bo več nobenega sledu o današnji nezgodi.

Da bi se ognila starčevi zahvali, je prijazno pozdravila in naglo odšla. Spodaj jo je povabil Tevž v »hišo«. To je bila velika, lepa soba. V kotu je stala mogočna javorova miza, nad njo je visel križ, na obeh straneh pa dolgi vrsti svetih podob. Skozi pet okenc je sijalo sonce. Stara lesena ura, ki je segala skoraj od vrha do tal, je počasi tiktakala.

»Kako lepa je vaša hiša!« se je zavzela Marta. »Tako lepa naša ni.«

»A res?« se je namuznil Tevž. »Ali ti smem kaj prinesiti? Mleka in sira morda?«

»Ne, ne,« se je branila, »moram domov. Imamo krojača in ob štirih jima moram malo južino dati.«

»Škoda, da ne utegneš vsaj toliko ostati, da bi še šla na očeta gledat! Kako se ti zdijo?«

»Ali jim večkrat tako pride?«

»Že! In ponoči večkrat tožijo, da sape ne dobijo.«

»Ali ste že kaj kakega zdravnika vprašali?«

»Da! Nekaj tednov so hodili k temu našemu

mlademu; toda pomagalo jim ni nič. Zdaj jih zdravi ona brezniška šintarica.«

»Ta? Ta tu ne bo kos. Jaz bi dejala: pojdi z njimi v mesto h kakemu zdravniku!«

»Ali misliš, da je tako nevarno?«

»Zdaj še ni nevarno. Ampak zanemariti take bolezni ne smejo.«

»Prav praviš. V mesto jih popeljem. Kako je hudo, kadar tako lovijo sapo, pa jim človek ne more pomagati, ko bi tako rad!«

»Da, ko bi človek mogel pomagati, ko bi mogel povsod pomagati!«

Marta je stopila k oknu in pogledala skozenj. Lep pogled je bil odtod na hribe okoli in v dolino. Tam spodaj je bila farna cerkev in šop vaških hiš, med njimi pa se je vila Bistrica.

»Kako lepo je tu! Niti vedela nisem, da je tu tako lepo,« je rekla Marta.

»Ali ti ugaja? Pri vas na Primorskem je bilo še lepše. Pravijo, da niste radi v našem kraju.«

»O pač! Samo tesno je spodaj v dolini. Tu zgoraj pa je lepo.«

»Ali ne bi hotela kar tu ostati?«

Pogledala ga je, prvi hip ga ni niti prav razumela, potem pa je zardela in se spomnila, da se ji mudi:

»Iti moram. Zadnji čas je. Če me bosta morala krojača čakati, mi jih bojo oče povedali.«

niso nikoli prosili za priključitev k Velenju. Seveda, če bi na merodajnih mestih še vedno poforcei odločevali, bi ta stvar prav gladko zaspala. Ker pa bo odločujoče oblastvo upoštevalo le samo upravičene želje volilnih upravičencev, ne pa želje poforcev, da se bodo škafčanom izpolnile njihove pravične zahteve.

Ponovni naskok na najvišjo goro.

Najvišja gora na svetu Mount Everest v Himalajskem pogorju v osrednji Aziji je odbila s svojimi do 9000 m visokimi vrhi 4 raziskovalne ekspedicije. L. 1936 se bodo petič lotili omenjenega orjaka Angleži. 12 Angležev pod vodstvom Hugona Ruttledge, ki je že vodil enkrat brezuspešno himalajsko ekspedicijo leta

1933, se je odločilo, da pri tokratnem poskusu zmaga najvišji vrh na svetu Mount Everest. Že omenjeni vodja tokratne opreme je star 51 let in je živel po zadnji ekspediciji samotarsko na otoku Gometra ob škotski zapadni obali. Drugi Everestov veteran, ki pojde tokrat na najvišjo goro, je F. I. Smyth. Ta se je udeležil četrte himalajske ekspedicije in je zmagal leta 1933 doslej od hribolazcev najvišjo višino 8565 m. Tretji član himalajskega pohoda P. Wyn Harris je že bil štirikrat pri himalajski ekspediciji.

Prvič so poskušali splezati na Mount Everest leta 1921, drugič leta 1922. Leta 1924 je manjkalo Angležema Leigh-Malloru in E. Irvinu do vrha samo še 300 m. Nista prišla na cilj, nikdo ju ni več videl. Zadnjo ekspedicijo leta 1933 so morali prekiniti radi preslabega vremena.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton v Slov. gor. Naša župnija ne pomni tako žalostnega dogodka, kakoršnega smo doživeli za praznike. Dve dobri sosedni, dve vzgledni članici iz naše ženske Marijine družbe sta obenem ležali na mrtvaškem odru v občini Stanetinci. Prvo smo spremljali k večnemu počitku 43 letno Ottiljo Korpar. Bila je dobra žena svojemu možu in skrbna mati štirim nedoraslim otročičem. Ko so se po vseh katoliških cerkvah razlegale vesele božične pesmice, je v občini znani hiši Vrščičevl odmeval jok in stok, ko so pogrebnici devall v krsto vzorno ženo, blago mater in strbno gospodinjjo Frančiško, po domače Mihečevo Franco. Neumorna in delavna je bila celo svoje življenje, zlasti ob času vojne, ko je bila sama z majhnimi otroki in s starim očetom. V njeni hiši se je vedno rado molilo, mnogokrat veselo prepevalo, zato pa je bil tako veličasten njen pogreb. Udeležila se ga je ogromna množica domačinov in sosedov, posebno pa ženska Mar. družba s črno zagrnjeno zastavo. Ob ganljivih besedah pred. g. župnika ni bilo

suho nobeno oko. Zapustila je žalujočega moža, sina in hčerko, nečakinjo in sorodnike in naj v miru počiva!

Sv. Bolfenk v Slov. gor. V visoki starosti 86 let nas je zapustil bivši posestnik in prevzihtkar Jožef Krajnc iz Sovjaka. Pogreb rajnega se je vršil na štefanovo 26. decembra. Pred tremi leti mu je umrl njegov sin. Zadnja tri leta je preživel pri svoji dobri snahi. Zapušča žalujoče hčere, snaho in vnuke. Bog mu daj večni mir in pokoj. Vrhi Krajncjevi rodbini naše iskreno sožalje!

Dolena. Nenadoma je umrl mladenič M. Štruel iz Dolene, star komaj 15 let. Na Janzevo je bil še pri sv. maši pri Sv. Duhu, v soboto je že delal družbo nedolžnim otročičem.

Sv. Trojica v Halozah. December je letos nevaren posebno nadsušljivim ljudem. Na god prvih starišev Adama in Eve so pripeljali na pokopališče kočarja iz Gruškovja, Simona Podgoršek. Radi snežnih ovir so ga mogli spraviti šele četrty dan. — Na Božič, ko je darovanje za

Niti pozdravila ni. Do vrat je šel za njo. Tam se je še obrnila in potihoma rekla:

»Rada bi vedela, kako bo očetu kaj jutri.«

»Ali ti naj pridem povedat?«

»Ni treba! Saj pridem jutri spet rože nabirat. Bom že kaj izvedela.«

Po teh besedah je odhitela kakor srna. Gledal je za njo, dokler mu je ni breg zakril.

II.

Drugega dopoldne je prišel gospod kaplan na Dvornika gledat. Toda stari je sedel že pred hišo in vlekel iz svoje pipice. Videti je bilo, da mu je boljše, in če bi mu sin ne bil tako branil, bi bil že pri kakem delu.

Duhovnik se je nekaj časa pogovarjal s starim kmetom, potem se je poslovil. Tevž ga je spremil po sadovnjaku dol.

»Tevž,« je začel živahni gospod, ki je bil morda eno ali dve leti starejši od Tevža, »včeraj so prišle nagrade za strelsko tekmo o šentjakobljem. Sijajno, ti rečem! Pravzaprav bi moral z menoj, da jih vidiš.«

»Kaj pa mislite, danes na navaden delavnik! V nedeljo pridem. Kdaj vam je najbolj prav?«

»Kadar je, samo pred pridigo ne. Kaj pa bo z

»Miklovo Zalo?« S šentlovrenškim kaplanom sva se menila, da bi šli tja gostovat.«

»Ne vem. Časa nimam.«

»Menda se ne boš v smuk spustil? Take sile ti vendar ni; kaj?«

»Gospod — gospod kaplan! Nekaj — posebnega — bi rad z vami govoril; toda smejali se mi boste.«

»Če je kaj pametnega, zakaj bi se smejal? Da pa Tevž ne bo kozlov uganjal, bi dejal. Torej le kar povej!«

»Vete — vete — oženiti se mislim.«

»Hahaha! To je zares nekaj posebnega. Ali ti je ponoči prišlo na misel?«

»Ne. Že dalj časa imam to v mislih in oče me tudi nagovarja jo.«

»Res, treba vam je gospodinje in nihče se ne bo čudil, če malo pohitiš. Ali že imaš nevesto?«

»Nevesto? Nak, nimam je še. Na piki pa jo že imam; če bi jo le dobil!«

»Dvornikov Tevž dobi vsako. Katero pa misliš?«

»Zvonikovo starejšo.«

»Marto? Dobro si izbral. Oče mi je pravil, da je bila včeraj tu. Ali si kaj govoril z njo?«

»O tem niti besedice. Včeraj bi se tudi ne bilo spodobilo — in upam si tudi ne prav...«

Cirilova knjigarna

v Mariboru

priporoča gg. duhovnikom novosti:

Dr. Haibach: Neue Exhorten für Haupt- (Bürger-) und Mittelschulen, kart. Din 44.—

Dr. Schwierholz: Von Fest zu Fest durch das Kirchenjahr, Festpredigten für Kinder, kart. Din 37.80
Dillersberger: Der neue Gott, ein biblisch - theologischer Versuch über den Epheserbrief, kart. Din 63.—

Wirtz: Paulus im Umbruch der Zeit, kart. Din 60.—

Engel: Im Umbruch der Zeit, Kurzpredigten für die Sonn- und Feiertage des Kirchenjahres, kart. Din 70.—

Pfiegler: Der Religionsunterricht, I. Die Theologie der religiösen Bildung, kart. Din 96.—

Pfiegler: Der Religionsunterricht, II. Die Psychologie der religiösen Bildung, kart. Din 96.—

Pfiegler: Geister, die um Christus ringen, vez. Din 88.—

uboge in se deli ubogim podpora, je bila pokopana občinska uboga, viničarka Roza Petrovič, stara 80 let. Dočakala je visoko starost, dastavno je bila lačna dnevno 24 ur. Bila je delavna in priljubljena vdova.

Folstavka-Sele. Smrt si je izbrala o božičnih praznikih posebno našo tiho vas za svoj cilj. Na štefanovo je na potu v cerkev k sv. maši nena-

fronti in zadeva dobiva prav resno lice. Absinci so dobro oboroženi. Mislim, da se duce (Mussolini) ni pustil dobro poučiti, predno nas je poslal semkaj. Ne zamerim mu tega. Če bom padel, ne žalujte dolgo za menoj, ker sem storil samo svojo dolžnost. Ravno kar je udarila 30 m pred menoj granata. Priletela je od zadaj, naši zopet prekratko streljajo. Svinjarija! Strašno vroče je tukaj. Najbrž se bomo umaknili za Božič v Adun Zmaga! Vaš Peter.«

Italijani so predali v zasedenem ozemlju prometu dosedaj 500 kilometrov novih cest in potov.

(Dalje sledi)